

min Mening, og jeg haaber, at det er Tingets Mening her, at saa snart det overhovedet er muligt, skulle vi ned til Nul med Beskyttelsen, saaledes som det var før 1891. Altsaa, jeg ser det fra den Side, at jeg siger: Landets bedste Jord maa vi kunne forsvare at tage Beskyttelsen bort fra, særlig naar Beskyttelsen ikke er ældre, end at den ikke endnu fuldt ud kan være kapitaliseret i Ejendomspriserne.

Saa er der en Grund til, hvorfor jeg mener, at man kan forsvare at gaa til en Beskæring af Beskyttelsen for Sukkerroedyrkerne, og det er den, at Sukkerroedyrkerne ere i ganske væsentlig Grad de større Jordbrugere. Nu er det naturligvis ikke altid saadan, at en stor Jordbesidder er mere velhavende end en lille. Der kan selvfølgelig være mange Undtagelser, men i det hele og store maa vi sikkert kunne gaa ud fra, at en Gaardmand eller en større Proprietær eller Godsejer — og det er jo væsentlig dem, som dyrke Sukkerroer — have mere Kapitalstyrke til at staa imod med end de smaa Husmænd. Hvis det var saadan, at det var de smaa Jordbrugere, vi fortrinsvis ramte, vilde det være vanskeligt at gøre det, men da det for de smaa Ejendommers Vedkommende er en meget ringe Del af den samlede Roeproduktion, det drejer sig om, forekommer det mig, at man med Rette kan sige, at den Afgøde, der her er Tale om, nemlig Sukkerroer, er en Afgøde, som for den alt overvejende Del dyrkes af de større og formentlig derved mere kapitalstærke Jordbrugere. Det er altsaa en af Grundene til, at vi sige: Vi kunne godt forsvare at gaa ned med Beskyttelsen der. Det, jeg har ønsket, er her ganske kort at trække op de gode Grunde, der have været for Udvalgets Flertal til at slutte sig til Finansministerens Forslag.

Vi mene altsaa, at det er rigtigt, som sket er, her i første Række at stile efter at komme ind under Brysseler-Konventionen, og vi mene, at den Nedgang i Beskyttelsen, som tilsigtes, er forsvarlig baade overfor De danske Sukkerfabrikker og overfor de danske Roedyrkere.

Til Positionerne 204—205 paa Toldloven foreslaas der en ganske enkelt Ændring af den højtærede Finansminister, som er tiltraadt af Udvalgets Flertal. Maa jeg her indskyde, at man muligvis husker, at Finansministeren allerede ved 1ste Behandling gjorde opmærksom paa, at Grænsen mellem 2den og 3die Sats, Polarisationegrænsen 94, ikke var uangribelig. Det har senere ved at udstrække Polarisati-

tionen over en hel Del flere Sukkere vist sig, at 94 er et meget uholdbart Tal paa det Sted. Grunden dertil har været den, at der har været en hel Del Sukkere, der vel vare lyse og smukke at se til, men som have vist sig at polarisere lavere, d. v. s. at have langt mindre Sukkerindhold, end der egentlig svarer til deres Udseende. Det er i øvrigt noget ganske tilsvarende, som gælder om dansk Puddersukker, der kan være lyst og smukt at se til, men som i Sukkerindhold ikke svarer til det smukke Udseende. Det samme er Tilfældet med en Del andre Sukkere, som droges ind under Polariseringen. Dette har gjort, at Tallet 94 ikke har kunnet opretholdes, og da det er Tilfældet, er man gaaet ned til 86 i Stedet for. Nu kan man sige, at det er et meget stort Spring, og det er det naturligvis ogsaa. Men det er ikke at betragte i og for sig som en Ændring af selve Forslaget, men blot som en Rettelse af en Fejl, som den højtærede Finansminister allerede ved 1ste Behandling gjorde opmærksom paa var til Stede, og naar denne Fejl bliver rettet, medfører det selvfølgelig let, at man kommer til at gribe ind paa andre Punkter ogsaa.

De Herrer ville erindre, at Tolden paa Mellemsatserne blev sat op fra 6 til 7 Øre, og at Afgiften samtidig blev sat ned fra 4½ til 4 Øre. Derved blev Spillerummet i Beskyttelsen forandret fra 1½ til 3 Øre pr. Kilo. Denne forøgede Beskyttelse har man været betænkelig ved at opretholde i det Øjeblik, da Spændvidden blev større for hele den Position, Talen er om, og derfor har denne Rettelse af Tallet 94 til 86 medført, at man foreslaar, at den Toldsats af 7 Øre, som nu staaer, skal om 4 Aar gaa ned til 6 Øre. De ville altsaa se, at man her gennemfører det Princip, som blev hilst med saa megen Glæde under Manufakturvarerne ved 1ste Behandling, det nemlig at gaa et lille Skridt videre ad Aare. Det er det, der kommer til at ske her. Men samtidig med, at det endelig sker, altsaa at Tolden bliver sat ned til 6 Øre om 4 Aar, har man indført en ny Forandring i Tolden paa Sukker, der indføres til Raffinaderierne, idet den stod til 6 Øre, men nu for Fremtiden er sat ned i et tilsvarende Forhold, nemlig fra 6 til 5,5 Øre. Grunden til disse Ændringer her, som ere tiltraadte af Udvalgets Flertal, er altsaa den, at man ønskede at komme til en Polariseringsbestemmelse, der nøjere svarede til det, der oprindeligt var Tanken, nemlig 94, som det var angivet i det oprinde-